

Organist Washington Magnus.

Organist Georg Washington Magnus er død idag. Han hadde i den senere tid følt sig uvel, men stod midt i det store arbeide med opførelsen av „Carmen“ og vilde ikke gi sig over. Pludselig brøt han sammen ved nytaarstid, og hans liv stod ikke til at redde. Han efterlater sig hustru, født Beyer, og to barn.

Magnus var født i Hogganvik, Ryfylke, som søn av brukseier Georg Magnus og hustru Sina, født Jacobsen. I ung alder kom Washington Magnus til Kjøbenhavn og blev utdannet under professor Hartmann, likesom han tok juridisk embedseksamen. I Kjøbenhavn levet han og virket som musiker og komponist. Han utgav bl. a. en symfoni, en kvartet for strykeinstrumenter, en violinkoncert som er opført av Orkesterforeningen her i byen, romancer og mindre musikstykker. Til det sidste har han vistnok arbeidet med en opera.

Efterat Olaf Paulus var død, stod det som en nødvendighet for Stavanger musikliv at faa en ledende kraft. Washington Magnus kom da hit som organist ved Petrikirken i 1918 og overtok straks dirigentstokken i Orkesterforeningen. Han hadde en klar forstaaelse av det ideelle syn, som bærer denne forening. Magnus var et utpræget orkestermenneske, av dem man sjelden finder. Med klar ro forenet med en inspirerende kraft ledet han denne forening frem til en utvikling, den aldrig tidligere har naadd. Han stillet krav om fagmusikere til støtte for amatørerne, derved opstod det samarbeide mellem Orkesterforeningen og Teaterorkestret, som har været til fordel for begge.

Idet denne forbindelse begyndte for halvandet aar siden, overtok Magnus ogsaa ledelsen av det nydannede Teaterorkester og opgav efterhaanden endel av sit skolearbeide og ledelsen av Kommunekorpsset. Iaar blev Teaterorkestret yderligere utvidet, saaat byen takket være hr. Magnus har faat sin første opera-opførelse. Han gav sig med liv og sjæl hen i dette arbeide. Men han var allerede da en merket mand. „Naar jeg lægger mig om kvelden faar jeg ikke sove“, sa han en dag før han faldt sammen, „musiken lyder igjen i mig og gir mig ikke ro. Og legemlig er jeg saa træt, at jeg maa ligge, naar jeg ikke arbeider“. Slik stod han paa sin post til det sidste.

Magnus' død er et betydelig tap for byens musikliv. Ingen anden staar færdig til at indta hans plads, og selv hadde han ikke været her længer, end at han fik gjøre de anstrengende, men grundlæggende forarbeider til et nyt musikliv. Det han har utført, viser dog, at her er grobund for en rikere utøvelse av den kunst, som mer end nogen anden lægger skjønnhet og harmoni over menneskesindene. Selv var han en stille mand, som glædet sig ved musiken, men ikke forstod at trænge sig frem og bane sig brede veier.